

Ασκήσεις:

Υπολογίστε την σχετική ένταση ακτινοβολίας μέλανος σώματος σε θερμοκρασία 5500K σε μήκος κύματος 1500 Å και 4500Å. Σχολιάστε την σημασία του αποτελέσματος για την αλλαγή της εκπομπής του Ήλιου από φάσμα απορρόφησης στο οπτικό σε φάσμα εκπομπής στο μακρινό υπεριώδες.

Το φάσμα Planck συναρτήσει του μήκους κύματος

$$B(\nu, T) = \frac{2hc^2}{\lambda^5} \frac{1}{\exp\frac{hc}{\lambda kT} - 1}$$

Τιμές σταθερών Planck, Boltzmann, ταχύτητα φωτός σε SI

$$h = 6.62 \times 10^{-34} \text{ Js}$$

$$k = 1.38 \times 10^{-23} \text{ J/K}$$

$$c = 3.0 \times 10^8 \text{ m/s}$$

$$T = 5800 \text{ K}$$

$$\lambda_1 = 1500 \times 10^{-10} \text{ m}$$

$$\lambda_2 = 4500 \times 10^{-10} \text{ m}$$

Θερμοκρασία και μήκη κύματος σε μέτρα.

Όρισμα εκθετικού για $\lambda=1500\text{E}-10$ μέτρα:

$$\frac{hc}{\lambda_1 kT} = \frac{6.63 \cdot 3.0}{1.5 \cdot 1.35 \cdot 5.8} \frac{10^{-34} \times 10^8}{10^3 \times 10^{-10} \times 10^{-23} \cdot 10^3} = \frac{6.63 \cdot 3.0}{1.5 \cdot 1.35 \cdot 5.8} 10 = 16$$

Όρισμα εκθετικού για $\lambda=4500\text{E}-10\text{ m}$:

Λόγος της έντασης Plank στα δύο μήκη κύματος

Η ένταση είναι 100000 φορές μικρότερη στο μήκος κύματος $1500\text{E}-10\text{ m}$.

Συνέπειες:

Στα 1550\AA υπάρχουν γραμμές εκπομπής στη μεταβατική ζώνη.

Εκεί το συνεχές της φωτόσφαιρας θα είναι αμελητέο. Η συνάρτηση πηγής

$S_\nu=B(\nu,T)$ της φωτόσφαιρας έχει πολύ μικρότερη τιμή σε αυτό το μήκος

κύματος σε σχέση με το οπτικό. Βοηθάει την δημιουργία γραμμών

εκπομπής σε αυτή την περιοχή του φάσματος.

$$\frac{6.63 \cdot 10^{-34} \times 10^8}{4.5 \cdot 1.3 \cdot 5.8 \cdot 10^3 \times 10^{-10} \times 10^{-23} \cdot 10^3} = \frac{h c}{\lambda_2 k T} = \frac{6.63 \cdot 10^{-34}}{4.5 \cdot 1.3 \cdot 5.8} \cdot 10 = 5.4$$

$$\frac{B(\lambda_1, T)}{B(\lambda_2, T)} = \frac{\frac{2hc^2}{\lambda_1^5} \frac{1}{\exp(hc/(\lambda_1 kT)) - 1}}{\frac{2hc^2}{\lambda_2^5} \frac{1}{\exp(hc/(\lambda_2 kT)) - 1}}$$

$$\frac{B(\lambda_1, T)}{B(\lambda_2, T)} = \frac{\lambda_2^5 \exp(hc/(\lambda_2 kT)) - 1}{\lambda_1^5 \exp(hc/(\lambda_1 kT)) - 1} = \left(\frac{4.5}{1.5}\right)^5 \frac{(\exp(5) - 1)}{(\exp(16) - 1)} = 243 \frac{147}{2 \times 10^9} = 1. \times 10^{-5}$$

Υπολογίστε τον σχετικό πληθυσμό της στάθμης χαμηλότερης ενέργειας και της στάθμης n=2 του ήλιου σε Τοπική Θερμοδυναμική Ισορροπία για θερμοκρασία T=5700 K. Δίδεται πως η ενέργεια διέγερσης για την στάθμη n=2 είναι 20 eV. Συγκρίνετε το αποτέλεσμα σας με τον σχετικό πληθυσμό της στάθμης n=2 του υδρογόνου. Σχολιάστε τις επιπτώσεις για τις φωτοσφαιρικές γραμμές του ήλιου στη φωτόσφαιρα. (Foukal p. 105)

Ενεργειακή διαφορά σταθμών σε eV

Η ενεργειακή διαφορά σε Joule.
Θερμοκρασία

Το όρισμα του εκθετικού

Τα στατιστικά βάρη g_1, g_2 ορίζονται από τον αριθμό προβολών $2J+1$ της ολικής στροφορμής J του ατόμου στην δεδομένη στάθμη. Έτσι για n=1 J=0, $g_1=2J+1=1$, $g_2=2J+3$.
(απο περιέργεια και μόνο, κοιτάξτε στη βάση δεδομένων ατομικής φυσικής:
https://physics.nist.gov/PhysRefData/ASD/lines_form.html
Advanced settings επιλέγεις g (check).

Ο νόμος του Boltzmann μας δίνει το κλάσμα των πληθυσμών των δυο ενεργειακών σταθμών του ήλιου. Το κλάσμα αυτό είναι πολύ μικρός αριθμός. Αυτό σημαίνει πως σε φωτοσφαιρικές θερμοκρασίες οι φασματικές γραμμές του ήλιου είναι αμελητέες

$$\begin{aligned} \Delta E_{HeI(1 \rightarrow 2)} &= 20 eV \\ \Delta E_{HeI(1 \rightarrow 2)} &= 20 \times 1.6 \times 10^{-19} \text{ Joule} \\ T &= 5700 K \end{aligned}$$

$$\frac{\Delta E_{HeI(1 \rightarrow 2)}}{kT} = \frac{3.2 \times 10^{-18} \text{ Joule}}{7.86 \times 10^{-20} \text{ Joule}}$$

$$1s^2 1S, J = 0, g_1 = 2J + 1 = 1$$

$$1s2p^1P, J = 1, g_2 = 2J + 1 = 3$$

$$\frac{n_2}{n_1} = \frac{g_2}{g_1} \exp\left(-\frac{\Delta E_{HeI(1 \rightarrow 2)}}{kT}\right) = 7.6 \times 10^{-19}$$

Σύγκριση με τον σχετικό πληθυσμό του δεύτερου ενεργειακού επιπέδου του υδρογόνου.
 Μήκος κύματος της εκπομπής Lyman-α από πρώτη σε δεύτερη ενεργειακή στάθμη.
 Συχνότητα $\nu_{(H\ 1 \rightarrow 2)}$ Lyman-α.

$$\lambda_{HI_{1 \rightarrow 2}} = 1215.67 \times 10^{-10} m$$

$$\nu_{HI(1 \rightarrow 2)} = \frac{c}{1215.67 \times 10^{-10}} = 2.4 \times 10^{15} Hz$$

$$T = 5700K$$

Ενεργειακή διαφορά 1,2 (και ενέργεια του φωτονίου Lyman-α.) σε Joule, eV.
 Θεμελιώδεις κβαντικοί αριθμοί του ατόμου του υδρογόνου από όπου υπολογίζουμε τα στατιστικά βάρη του υδρογόνου.

$$h \nu_{HI(1 \rightarrow 2)} = 1.6 \times 10^{-18} Joule$$

$$h \nu_{HI(1 \rightarrow 2)} / 1.6 \times 10^{-19} = 10.2 eV$$

$$n_{quantum\ 1} = 1$$

$$n_{quantum\ 2} = 2$$

Νόμος Boltzmann για την θεμελιώδη και πρώτη διεγερμένη στάθμη του υδρογόνου.

$$g_1 = 2 n_{quantum\ 1}^2 = 2$$

$$g_2 = 2 n_{quantum\ 2}^2 = 8$$

Για T=5700K είναι πολύ μεγαλύτερο το κλάσμα από το αντίστοιχο του ήλιου.

$$\frac{n_2}{n_1} = \frac{g_2}{g_1} \exp\left(-\frac{h \nu_{HI(1 \rightarrow 2)}}{kT}\right) = 4 \exp(-20.7)$$

$$\frac{n_2}{n_1} = 3.8 \times 10^{-9}$$

Υπολογίστε την σχετική αφθονία (πυκνότητα) του ουδέτερου και μια φορά ιονισμένου ασβεστίου (δυναμικό ιονισμού 6.1 eV, και 11.9 eV, αντίστοιχα) στην Χρωμόσφαιρα όταν η θερμοκρασία $T=6000$ K. Χρησιμοποιήστε τις τιμές της ηλεκτρονικής πυκνότητας $n_e=2.6E12$ cm^{-3} ., $6.E10$ cm^{-3} ., $1.5E10$ cm^{-3} . (τιμές από Foukal p. 289). Σχολιάστε τις επιπτώσεις του αποτελέσματός σας για την σχετική ένταση των φασματικών γραμμών του Ca I, και του Ca II.

Μάζα ηλεκτρονίου
θερμοκρασία

Ενέργειες ιονισμού του ουδέτερου ασβεστίου (Ca I) και του μία φορά ιονισμένου ασβεστίου (Ca II).
Τρεις τιμές ηλεκτρονικής πυκνότητας στη χρωμόσφαιρα (σε SI).

Ο νόμος του Saha για πληθυσμούς Ca I και Ca II

Η συνάρτηση διαμερισμού (partition function) είναι το άθροισμα των στατιστικών βαρών όλων των διεγερμένων σταθμών ενός ατόμου ή ιόντος (εξαρτώνται από το T).

Οι συναρτήσεις διαμερισμού για το ουδέτερο ασβέστιο και για τα ιόντα Ca II, Ca III.

(από περιέργεια κοιτάξτε την ατομική βάση

https://physics.nist.gov/PhysRefData/ASD/levels_form.html

Όπου δίδεται η συνάρτηση μερισμού για άτομο ή ιόν, και όπου η T δίνεται από τον χρήση σε eV.

Μήκος κύματος de Broglie καθορίζει τις ενεργειακές καταστάσεις των ελεύθερων ηλεκτρονίων. (Ελέγξτε τις μονάδες για να βεβαιωθείτε πως το h^2 είναι σωστό, σε βιβλία βρήκα τυπογραφικά....)

$$m_e = 1.9 \times 10^{-31} \text{ kg}$$

$$T = 6000 \text{ K}$$

$$eV \text{ to joule} = 1.6 \times 10^{-19}$$

$$\Delta E_{1to2} = 6.1eV, \Delta E_{2to3} = 11.9eV$$

$$n_e = 2.6 \times 10^{18}, 6 \times 10^{16}, 1.5 \times 10^{16} \text{ m}^{-3}$$

$$\frac{n_{CaII}}{n_{CaI}} = \frac{2}{n_e} \exp\left(-\frac{\Delta E_{1 \rightarrow 2}}{kT}\right) \frac{Z_{CaII}}{Z_{CaI}} \frac{1}{\lambda_e^3}$$

$$Z(T) = \sum_{i=1}^{\infty} g_i \exp\left(-\frac{\Delta E_i}{kT}\right)$$

$$Z_{CaI}(T = 6000K) = 1.36$$

$$Z_{CaII}(T = 6000K) = 2.35$$

$$Z_{CaIII}(T = 6000K) = 1.$$

$$\lambda_e = \sqrt{\frac{h^2}{2\pi m_e kT}} = 9 \times 10^{-10} \text{ m}$$

Νόμος του Saha για τον λόγο πληθυσμών ουδέτερου και μια φορά ιονισμένου ασβεστίου.

$$\frac{n_{CaII}}{n_{CaI}} = \frac{2}{n_e} \frac{Z_{CaII}}{Z_{CaI}} e^{\left(-\frac{\Delta E_{1to2}}{kT}\right)} \frac{1}{\lambda_e^3}$$

Νόμος του Saha για τον λόγο πληθυσμών και μια φορά και 2 φορές ιονισμένου ασβεστίου (προσέξτε τον συμβολισμό ουδετέρων ιόντων Ca I είναι το ουδέτερο, Ca II, Ca III το μία και δύο φορές ιονισμένο.

$$\frac{n_{CaIII}}{n_{CaII}} = \frac{2}{n_e} \frac{Z_{CaIII}}{Z_{CaII}} e^{\left(-\frac{\Delta E_{2to3}}{kT}\right)} \frac{2}{n_e} \frac{1}{\lambda_e^3}$$

Αριθμητικές τιμές του λόγου για τις τρεις τιμές της πυκνότητας ηλεκτρονίων.

$$\frac{n_{CaII}}{n_{CaI}} = 1.1 \times 10^4, 4.8 \times 10^5, 2.8 \times 10^5, 1.9 \times 10^6$$

Παρατηρούμε πως το Ca II είναι πολύ πιο άφθονο από ότι το ουδέτερο στη χρωμόσφαιρα. Αποτέλεσμα οι γραμμές του ιόντος Ca II K,H είναι πολύ πιο λαμπρές από ότι οι γραμμές του Ca I.

$$\frac{n_{CaIII}}{n_{CaII}} = 0.03, 1.5, 6.3$$

Αντίθετα το Ca III είναι σπάνιες, και οι φασματικές του γραμμές αμυδρές.

Υπολογίστε την τυπική συνεισφορά των θερμικών κινήσεων στο εύρος των φασματικών γραμμών Fraunhofer όπως είναι οι γραμμές του νατρίου Na I, σχηματισμένες στο φωτοσφαιρικό επίπεδο για $\tau_{500\text{nm}} = 0.1$. Χρησιμοποιείστε την τιμή 2 km/s για τις τυρβώδεις ταχύτητες της κοκκίασης και συγκρίνετε το εύρος που προκαλούν με το θερμικό εύρος.

Μάζα των ατόμων νατρίου

$$m_p = 1.67 \times 10^{-27} \text{kg}$$
$$m_{Na} = 23 m_p = 3.84 \times 10^{-26} \text{kg}$$

Μήκος κύματος της φασματικής γραμμής

$$k_B = 1.38 \times 10^{-23} \text{Joule/K}$$

$$c = 3 \times 10^8 \text{m/s}$$

$$\lambda = 5896 \times 10^{-10} \text{m}$$

$$v_{turb} = 2 \times 10^3 \text{m/s}$$

Εύρος στην ημίσεια τιμή της έντασης λόγω θερμικών κινήσεων

$$FWHM = 1.67 \frac{\lambda}{c} \sqrt{\frac{2 k_B T}{m_{Na}}} = 0.067 \text{\AA}$$

Και λαμβάνοντας υπόψη και την κίνηση της τύρβης.

$$FWHM = 1.67 \frac{\lambda}{c} \sqrt{\frac{2 k_B T}{m_{Na}} + v_{turb}^2} = 0.093 \text{\AA}$$

Υποθέστε πως ανοδικές ταχύτητες 3 km/s που παρατηρούνται στο κεντρικό λαμπρό τμήμα ενός φωτοσφαιρικού κόκκου μπορούν να ερμηνευτούν σαν μια ανοδική ακτινική κίνηση. Υπολογίστε την βαλλιστική κίνηση του υλικού υπό το ηλιακό βαρυτικό πεδίο. Εξηγήστε την κίνηση του υλικού με το παρατηρησιακό δεδομένο πως σπανίως μετριέται κόκκος με μετρήσιμη μετατόπιση Doppler σε 500km πάνω από το ύψος όπου $\tau_{500nm} = 0.1$. (Foukal p. 169).

Ανοδική ταχύτητα στο κέντρο κόκκου
Επιτάχυνση βαρύτητας.

$$v_{gran} = 3000 \text{ m/s}$$
$$g_{sun} = 274 \text{ m/s}^2$$

Ύψος ανόδου λόγω βαλλιστικής κίνησης.

$$height = \frac{v_{gran}^2}{2 g_{sun}} = 16423 \text{ m}$$

Το ύψος είναι της τάξης των 20 χλμ, πολύ μικρότερο από τα 500χλμ